

Valsts kanceleja

NEVALSTISKO ORGANIZĀCIJU UN MINISTRU KABINETA
SADARBĪBAS MEMORANDA ĪSTENOŠANAS PADOME

Brīvības bulvāris 36, Rīga, LV-1520, tālr. 67082929, fakss 67280469, e-pasts nvo@mk.gov.lv, www.mk.gov.lv

**Nevalstisko organizāciju un Ministru kabineta sadarbības memoranda
īstenošanas padomes sēde**

Protokols Nr.2

2016.gada 24.februāris

Rīgā, Brīvības bulvārī 36, Zaļā zāle

Sēdi vada:

Mārtiņš Krieviņš - Valsts kancelejas direktors, Memoranda padomes vadītājs

Sēdē piedalās padomes locekļi un to pārstāvji:

1. Rasma Pīpiķe - Latvijas Pilsoniskās alianse
2. Andris Gobiņš - Eiropas Kustība Latvijā
3. Gundars Jankovs - Delna
4. Mārtiņš Šteins- Latvijas Jaunatnes padome
5. Zaiga Pūce - Ascendum
6. Āris Ādlers - Latvijas Lauku forums
7. Rihards Bunka - Latvijas Juristu apvienība
8. Terezija Mackare - Rīgas aktīvo senioru alianse
9. Inguss Kalniņš - Tieslietu ministrija
10. Imants Lipskis - Labklājības ministrija
11. Elita Turka – Vides un reģionālās attīstības ministrija
12. Pēteris Vilks - Pārresoru koordinācijas centrs
13. Uldis Lielpēters - Kultūras ministrija

Sēdē bez balsstiesībām piedalās:

Nr.	Uzvārds /Vārds	Organizācija
1.	Māris Kučinskis	Ministru prezidents
2.	Agnese Trofimova	Biedrība Latvijas Sarkanais Krusts
3.	Aļona Nikolajeva	Labklājības ministrija
4.	Andrejs Cīrulis	Latvijas okupācijas izpētes biedrība
5.	Astrīda Babāne	LJA
6.	Baiba Girgensone	LJA
7.	Daina Lāce	Latvijas Jauno zinātnieku apvienība
8.	Dāvids Lukažs	Latvijas Amatniecības kamera
9.	Egils Rupenieks	Baltijas Franšīzes Fonds
10.	Elita Kalniņa	Vides aizsardzības klubs
11.	Gints Kauniste	Biedrība "Par neskartu vidi nākamajām paaudzēm"

12.	Ilona Kiukucāne	LDDK
13.	Ilona Mendziņa	VARAM
14.	Iluta Kaktiņa	Biedrība "Otrās Mājas"
15.	Inārijs Voits	Biedrība "Nacionālās zvejniecības ražotāju organizācija"
16.	Indulis Bērziņš	Eiropas latviešu apvienība
17.	Kaspars Gailītis	Biedrība "Par neskartu vidi nākamajām paaudzēm"
18.	Kristīne Zonberga	Latvijas Pilsoniskā alianse
19.	Laila Balga	EAPN Latvia
20.	Lāsma Katšena	Latvijas Enerģētikas aģentūra
21.	Lelde Eņģele	Latvijas Dabas fonds
22.	Lilīta Kalnāja	Mazirbes draugu kopa
23.	Marija Heislere Celma	Rīgas Latviešu biedrība
24.	Mikus Zelmenis	Latvijas Kvalitātes biedrība un Latvijas Auto klubu apvienība
25.	Oļesja Kurakina	Finanšu ministrija
26.	Sigita Poželaite Šavļuga	Baltijas ogļūdeņražu izpētes un ieguves asociācija
27.	Silvija Beikerte	Rīgas aktīvo senioru alianse
28.	Vladislavs Kļiņičevs	LJA

Protokolē:

Z.Ozola – Valsts kancelejas Komunikācijas departamenta konsultante
Sēdi sāk plkst.11.30.

Sēdes darba kārtība:

Nr.p .k.	Jautājums	Ziņo/Uzaicināti
1.	Apstiprināt 27.01.2016. sēdes protokolu un 24.02.2016. sēdes darba kārtību	Mārtiņš Krieviņš Valsts kancelejas direktors, Memoranda padomes vadītājs
2.	Ministru prezidenta Māra Kučinska uzruna	Māris Kučinskis Ministru prezidents
3.	Sabiedrības iesaiste tiesiskuma sekmēšanā lēmumos, kas skar Ķemeru Nacionālo parku	Gints Kauniste Biedrība "Par neskartu vidi nākamajām paaudzēm"
4.	Labklājības ministrijas ziņojums par iniciatīvu "Jauniešu garantija"- kā attīstījies jauniešu iesaiste darba tirgū un 2014./2015.gada sasniegtie rezultāti	Aļona Nikolajeva Labklājības ministrijas Darba tirgus politikas departamenta vecākā eksperte
5.	Dažādi (nākamās sēdes datums, laiks, darba kārtība)	Mārtiņš Krieviņš Valsts kancelejas direktors, Memoranda padomes vadītājs

1.jautājums
Memoranda padomes 27.01.2016. protokola un 24.02.2016. sēdes darba kārtības apstiprināšana

Ziņo: M.Krieviņš

Memoranda padome nolemj: apstiprināt 27.01.2016. protokolu un 24.02.2016. darba kārtību.

2. jautājums
Ministru prezidenta Māra Kučinska uzruna

Ziņo: M.Kučinskis

M.Kučinskis norāda, ka ir aktīvi sekojis līdz nevalstisko organizāciju darbam un sadarbībai ar valdību. Ministru prezidents ļoti novērtē to pienesumu, ko NVO devušas valsts institūcijām. Viņš uzsver, ka NVO iesaiste uzlabo jebkuras amatpersonas darba kvalitāti. Līdzšinējā sadarbības modelī Ministru prezidents neko mainīt nevēlas, taču vēlas vēl padziļināti iepazīt Sadarbības memoranda padomes darba aktualitātes.

Ministru prezidents iepazīstina klātesošos ar valdības deklarācijas prioritātēm un norāda, ka valdības rīcības plāna izpildē iesaistīs arī NVO sektoru caur sadarbību ar ministrijām.

Kritiski svarīgi būs paspēt iekavētos darbus ar ES struktūrfondiem, tāpēc tiks izskatīts, cik daudz laika vēl atvēlēs diskusijām, lai Finanšu ministrija var aktīvi darboties pie fondu ieviešanas.

Nākamā prioritāte ir veselības nozare, kura sākotnēji tiks padziļināti analizēta, lai tuvāko gadu laikā finanšu situācija šajā jomā uzlabotu.

Kā nākamo prioritāti Ministru prezidents min demogrāfiju, kuras rādītāju uzlabošanai nepieciešams plašs pasākumu kopums, kas pozitīvi ietekmētu tautsaimniecību un labklājību.

Kopumā Ministru prezidents ir iecerējis veidot horizontālāku sadarbību starp visām ministrijām, lai rezultāti būtu produktīvāki.

R.Pīpiķe, atbildot uz M.Kučinska teikto, sveic viņu jaunajā amatā un pateicas par to, ka jau tik drīz pēc stāšanās amatā, viņš tiek ar Memoranda padomi. R.Pīpiķe apstiprina, ka NVO nozīme ir patiešām liela, jo gada laikā tās piedalās aptuveni 1200 dažādās darba grupās valsts pārvaldes līmenī un pagājušā gada laikā ir sagatavojušas aptuveni 400 – 500 atzinumus dažādās nozares politikās.

Tāpat R.Pīpiķe uzsver, ka pēdējo 10 gadu laikā ir ieguldīts mērķtiecīgs darbs NVO fonda izveidošanai, tāpēc gribētu, lai jau nākamgad NVO fonda līdzekļi netiktu piešķirti no neparedzētajiem līdzekļiem, bet gan būtu iekļauti pamatbudžetā. Otrkārt, tiek norādīts, ka ES fondu apguve NVO sektorā patiešām ir ļoti nozīmīgs aspekts, tāpēc NVO ir jābūt cieši iesaistītām šajā procesā. Treškārt, R.Pīpiķe novērtē to, ka Ministru prezidents vēlas iesaistīt NVO valdības rīcības plāna īstenošanā, taču ir jānodrošina vadlīnijas, lai ministriju sadarbība ar organizācijām nav tikai formāla.

M.Kučinskis atbild, ka NVO fonda nauda tiks turpmāk iekļauta budžetā.

A.Gobiņš arī sveic Ministru prezidentu jaunajā amatā un norāda, ka gribētu, lai turpmāko trīs gadu budžeta apspriešanā tiktu iesaistītas arī NVO, izmantojot konsultatīvās padomes ministrijās. Kā labu piemēru A.Gobiņš min Ārlietu ministrijas organizēto projektu konkursu attīstības sadarbības aktivitātēm, kurā finansējumu gūst tieši kvalitatīvākās idejas.

Z.Pūce savukārt norāda uz to, ka būtu svarīgi, lai tiktu mainīts Kultūrkapitāla fonda finansēšanas modelis, ņemot vērā Kultūras ministrijas un NVO kopīgi izstrādātos un Kultūras ministres prezentētos ieteikumus. Tāpat ir ļoti svarīgi, lai Finanšu ministrijas virzītie grozījumi biedrību nodibinājumu likumā neierobežotu kultūras pasākumu organizēšanas

iespējas, jo kultūras daudzveidību lielā mērā nodrošina tieši nevalstiskais sektors. Tāpat ir svarīgi, lai PVN likme neietekmētu kultūras pasākumu biļešu cenas.

M.Kučinskis apstiprina, ka Kultūrkapitāla fonda finansēšanas modelis vēlreiz tiks izskatīts un par to diskutēs, lai panāktu labāko rezultātu visām iesaistītajām pusēm. Par to netiks aizmirsts.

Z.Pūce vēl piebilst, ka būtiska ir elastīgā nodarbinātība un samērīgs mikrouzņēmuma nodoklis, kas ļautu kultūras nozarē strādājošajiem darīt savu darbu tiesiski.

M.Kučinskis norāda, ka mikrouzņēmuma nodokli neatceļ, kamēr nebūs atrasts mehānisms, kā atvieglot nodokļu nastu iesācējiem.

G.Jankovs norāda, ka arī sabiedrība par atklātību "Delna" sveic M.Kučinski jaunajā amatā un atgādina par trīs prioritātēm: pretkorupcijas pasākumi, spēcīgs KNAB un ēnu ekonomikas mazināšana.

3.jautājums

Sabiedrības iesaiste tiesiskuma sekmēšanā lēmumos, kas skar Ķemeru Nacionālo parku

Ziņo: G.Kauniste

G.Kauniste min, ka ar problēmu, par kuru viņš ziņos, sēdes dalībnieki jau iepazīstināti viņiem nosūtītajās vēstulēs. G.Kauniste sāk stāstījumu ar to, ka Latvijas mežos notiek intensīva mežizstrāde, kuras rezultātā tie aizvien vairāk pārvēršas izcirtumos. Tamdēļ viņš paļāvies, ka ar likumu noteiktajās īpaši aizsargājamajās dabas teritorijās līdzīgas darbības netiek pieļautas, lai tās saglabātos nākamajām paaudzēm. Šīs teritorijas ir nacionālie parki.

G.Kauniste stāsta par to, ka Engures novada dome ir ieplānojusi jaunu kapsētu Engures novadā, īpaši aizsargājamā teritorijā - Ķemeru nacionālā parka dabas lieguma zonā, kur ir Eiropas nozīmes aizsargājams biotops, kāpas, kas ir sastopamas tikai 1% Latvijas teritorijas. Līdz šim nav izdevies rast kompromisu ar pašvaldību, kura uzstāj, ka kapsēta jāveido tieši iecerētajā vietā. Pašvaldība izsaka pretenzijas, lai gan, plānojot teritorijas izmantošanu, pati ir paredzējusi būvēt, galvenokārt, savrupmājas, piejūras ciemi izplešas un pat saaug kopā, bet bērnu rotaļlaukumiem un citām sabiedrības vajadzībām nepieciešamās vietas netiek paredzētas. Arī citviet Klapkalnciemā, Apšuciemā, Plieņciemā kapsētas pašvaldība nav paredzējusi. Tagad pašvaldība situācijā vairo Ķemeru nacionālo parku, lai gan pati nav pieņēmusi lēmumus, lai kapsētas šajos ciemos taptu.

G.Kauniste uzsver, ka pašvaldība ir ieplānojusi kapsētu dabas lieguma zonā, kur normatīvi to nepieļauj, turklāt to ir saskaņojis Ķemeru Nacionālais parks, kas bija prettiesiski. Plānots līdzināt kāpas mehāniski, lai panāktu atbilstību gruntsūdeņu prasībām, jo kapsētu nevar ierīkot tur, kur gruntsūdeņi ir augstāki par 2m.

G.Kauniste norāda, ka, lai konstruktīvi risinātu šo problēmu viņa pārstāvētā biedrība, ir sagatavojusi vairākus alternatīvus piedāvājumus. Koncentrējas uz diviem no tiem. Viena no vietām ir ne pārāk tālu no Klapkalnciema. Netālu no šosejas atrodas "Brāļu kapi", tur ir veco karavīru kapi, tur nav aizsargājamas kāpas, reljefs ir līdzens, un kopumā kapsētas izveide tur būtu iederīga. Otra vieta ir pie Apšuciema, ārpus Ķemeru Nacionālā parka īpaši aizsargājamām teritorijām. Tur jau ir trasējums, liels meža ceļš, netālu arī sabiedriskais transports tikai tas jāaskaņo ar iedzīvotājiem izdevīgu laiku. Arī reljefs ir līdzens, nav aizsargājamu biotopu. Attiecībā uz tūrisma perspektīvām nerodas pretruna kā pašvaldības izvēlētajā vietā pie Ragaciema – tur vienā šosejas pusē cilvēki apstājas un iet ar bērniem atpūsties, bet otrā šosejas pusē vietu, ko var izmantot nūjošanai un pastaigām, pārvērstu par kapiem. Tika pārbaudīti arī gruntsūdeņi, un to augstums atbilst prasībām. Tātad arī otra vieta ir piemērota.

G.Kauniste kā priekšrocības pirmajai alternatīvajai vietai pie Klapkalnciema min iespējamo tūrisma attīstību. Viņa biedrības dalībnieki ir novērojuši, ka ārzemju tūristi apmeklē savu

kritušo karavīru atdusas vietas. Izveidojot jaunus kapus pie Brāļu kapiem, tiks nodrošināta vienmērīgāka novada attīstība, jo ap kapiem dzīvo cilvēki, iedzīvotāji kapu apmeklētājiem varēs pārdot ziedus un piedāvāt vēsturisko vietu iepazīšanu.

G.Kauniste kā otrās vietas priekšrocību min pašvaldības kapiem izvēlētas vietas aiz Ragaciema saglabāšanu un izmantošanu saskaņā ar augstāko plānošanas dokumentu valstī, Latvijas ilgtspējīgas attīstības stratēģiju (LATVIJA 2030). Tas palīdzētu sasniegt divus uzdevumus, tas nozīmē izmantot novada salīdzinošu priekšrocību, neapbūvētas piejūras kāpas dabas tūrismam un dabas vērtību saglabāšanai, kamēr mazāk vērtīgu teritoriju no dabas un tūrisma viedokļa izmantot kapsētai.

G.Kauniste uzver, ka pašvaldības izraudzīto kāpu neapbūvēšana ir svarīga, lai to saglabātu nākamajām paaudzēm un iedzīvotāju rekreācijai. Cilvēki uz kapiem neiet katru dienu, kamēr pastaigāties un atjaunot spēkus nepieciešams ikdienas.

G.Jankovs papildina G.Kaunistes teikto ar to, ka no NVO puses ir svarīgi, ka G.Kauniste ir pielietojis ļoti daudz pūļu, lai rastu sadarbību ar pašvaldību un rastu risinājumus alternatīvai kapsētas vietai, taču pašvaldība tos ir noraidījusi, neiedziļinoties, pārkāpjot labas pārvaldības principu. Tāpēc jautājums ir nonācis līdz Memoranda padomes sēdei.

R.Pīpiķe min, ka NVO pārstāvji pirms sanāksmes ir iezīmējuši, kāds varētu būt risinājums. Turklāt ne tikai pašvaldība ir "grēkāzis", bet arī valsts institūcijas nepietiekami iesaistījušās šī jautājuma risināšanā par spīti tam, ka ir Tiesībsarga atzinums par to, ka lēmumi ir pieņemti prettiesiski. R.Pīpiķe norāda, ka viņai ir piedalījusies sēdē, kur valsts pārvaldes institūciju darbinieki paceļ balsi uz iedzīvotāju, izsakot viņam prasības tā vietā, lai paši piedāvātu risinājumus. NVO uzskata, ka apskatāmais jautājums skar Memorandā ierakstītos punktus par līdzdalības iespējām un labu pārvaldību. Tamdēļ, lai strupceļu sarunās ievestu risinājuma meklējumā, nevalstiskās organizācijas Memoranda padomes ietvaros rosina izveidot darba grupu.

R.Pīpiķe piedāvā veidot darba grupu Memoranda padomes pakļautībā un ierosina to vadīt M.Krieviņam.

M.Krieviņš atsakās vadīt darba grupu.

R.Pīpiķe tomēr uzstāj, ka darba grupa ir nepieciešama, lai rastu konstruktīvu risinājumu jautājumam, kas ir "ielaists" jau kopš 2012. gada. R.Pīpiķe piemin, ka dotais jautājums ir izslīdējis caur tādiem instrumentiem kā vides organizācijas un Vides konsultatīvā padome.

I.Mendziņa, pārstāvot VARAM, norāda, ka kapsētai plānotā teritorija atrodas divās jurisdikcijās - gan Ķemeru Nacionālā parka teritorijā, kas ir aizsargājama teritorija ar saviem mērķiem no dabas aizsardzības viedokļa, gan pašvaldībā, kurai ir savi teritorijas apsaimniekošanas mērķi. Atbilstoši likumam, visa valstij piekrītošā teritorija ir VARAM pārziņā. Šajā gadījumā VARAM mēģina saskaņot divas sabiedrības intereses - dabas aizsardzība un pašvaldības iedzīvotāju tiesības dzīvot tūrā vidē, kuru neietekmē kapsētas radītais piesārņojums. VARAM ir vairākkārt uzsvēris, ka kapsētas vietas izvēle līdzīgi kā alternatīvu vērtēšana ir pašvaldības ziņā. VARAM nav iespēju norādīt pašvaldībai, kā rīkoties. VARAM ir aicinājusi pašvaldību rīkot sabiedriskās apspriešanas, un atkārtoti izvērtēt jautājumu par plānotās kapsētas vietas izvēli. Pēc VARAM rīcībā esošās informācijas 10. martā notiks sabiedriskā apspriešana, sanāksme par šo jautājumu. Attiecībā uz Ķemeru nacionālā parka individuālo noteikumu projektu, tas ir izsludināts Valsts sekretāru sanāksmē, VARAM ir saņēmis iebildumus, un parastajā procedūrā starpministriju sanāksmē šie iebildumi tiks skatīti marta vidū.

A.Gobiņš izsaka neizpratni par to, kāpēc ir jādiskutē par elementāru lietu: ir, vai nav jāievēro likums. Viņš norāda, ka Engures novada pašvaldībai tas nevar būt pārsteigums, ka dotajā vietā ir īpaši aizsargājama teritorija ar visiem saistītajiem noteikumiem. Viņš norāda, ka diskusijā veidojas atrakstīšanās ar mēģinājumu atstāt jautājumu lemšanai pašvaldībā. Acīmredzami, ka tā līdz šim savus uzdevumus nav veikusi godprātīgi. A.Gobiņš uzsver, ka VARAM, kuras funkcijās ietilpst uzraudzīt, lai elementārās prasības un kārtība tiktu ievērota, būtu stingrāk jāpārbauga pašvaldība, un jāmotivē pieņemt tiesiskus un savlaicīgus lēmumus,

lai šādi jautājumi nenonāktu Memoranda padomes darba kārtībā. A.Gobiņš izsaka pateicību nevalstiskajai organizācijai un norāda, ka tā ir izdarījusi daudz vairāk, nekā viņas funkcijas prasītu, ir atrastas konkrētas alternatīvas teritorijas, pašvaldībai iesniegts gatavs risinājums. Viņš norāda, ka viņam nav pieņemami, ka jautājums tiek atstāts pašvaldības ziņā.

Ā.Ādleris stāsta, ka pirms gada Vides konsultatīvajā padomē jau šis jautājums ir skatīts un pauž nožēlu par to, ka nav novērsti prettiesiskie pašvaldības lēmumi, kā arī, ka konsultatīvās padomes ieteikumi nav ņemti vērā. Ā.Ādleris min nihilismu attiecībā pret attīstības plānošanu pašvaldības līmenī. Viņam ir bijusi iespēja uzklaut iedzīvotāju neapmierinātību ar to, ka dabas lieguma zonā viņi nevar veikt saimniecisko darbību, kas ir pašsaprotami, savukārt šie paši ierobežojumi neattiecas uz pašvaldības plāniem. Ā.Ādleris izsaka cerību, ka Memoranda padomē tiks izveidota darba grupa, lai šis jautājums tiktu atrisināts.

R.Bunka izsaka pieņēmumu, ka pašvaldībā ir pārsniegtas dienesta pilnvaras. Attiecībā par NVO neuzklausišanu viņš uzsver, ka tas ir Valsts pārvaldes iekārtas likuma noteikto normu pārkāpums.

M.Krieviņš atzīst, ka ir notikusi ignorance. M.Krieviņš stāsta, ka šis jautājums nav tik vienkāršs. Pirms mēneša ir notikusi tikšanās, kurā piedalījās G.Kauniste, VARAM valsts sekretāra vietniece, Engures novada priekšsēdētājs un M.Krieviņš. Jautājuma problemātikai ir sena vēsture. Problēma bija pašā plānošanas procesā Engures novadā, kur Engures novads ir ieplānojis jaunu kapuvietu Ķemeru Nacionālā parka teritorijā, pārkāpjot pašreizējos spēkā esošos normatīvos aktus, uz ko arī ir vērsta uzmanība. Sabiedrisko apspriešanu pašvaldība ir organizējusi, taču nav zināms, vai tā bijusi tikai formāla. M.Krieviņš norāda, ka sākumā nav bijusi G.Kaunistes iesaistīšanās, arī citas NVO par šo jautājumu nav interesējušās, vērsušās pašvaldības uzmanību uz to, ka tā pēc būtības pārsniedz savas pilnvaras, tāpēc aicina NVO padomāt arī par savu aktivitāti.

M.Krieviņš arī pats ir apmeklējis teritoriju, kurā pašvaldība plāno ierīkot kapus. No vienas puses šī teritorija ir ērta vietējiem iedzīvotājiem, jo ir tuvumā esošajai kapsētai, turklāt tā ir ērta sasniegšanai arī vecāka gadagājuma cilvēkiem, kuri biežāk apmeklē kapus. No otras puses teritorija ir ļoti ainaviska ar skaistām priedēm.

M.Krieviņš uzsver, ka ir vēl viens būtisks, taču līdz šim neartikulēts aspekts - plānotās kapsētas izmantošana. Vai tiešām jaunās kapsētas izveidošana ir tik aktuāla, lai ar to tuvāko 5 - 7 gadu laikā vispār nodarbotos?

Tāpēc M.Krieviņš izdara secinājumu, ka Engures pašvaldība 10. martā organizē tikšanos ar iedzīvotājiem, jo ir jāņem vērā arī iedzīvotāju intereses. M.Krieviņš uzsver, ka nav zināms, cik plaša būs iedzīvotāju piedalīšanās, cik plaši notikusi sabiedrības informēšana par diskusiju. M.Krieviņš saka, ka formālais risinājums ir prasīt pašvaldībai grozīt šo teritorijas plānojumu, arī izsaka bažas par to, vai Memoranda padomes darba grupa varēs atrisināt situāciju tik vienkārši.

R.Pīpiķe noraida izskanējušo pārmetumu, ka problēma netiks risināta, jo sabiedrība nav iesaistījusies no paša sākuma. Viņa uzsver, ka Tiesībsargs ir norādījis pašvaldībai uz kļūdām. R.Pīpiķe atklāj, ka sabiedriskā apspriešana bijusi formāla. Vietējiem iedzīvotājiem pašvaldība piedāvā manipulatīvu, vienpusīgu informāciju. Viņa norāda, ka kāpu norakšanas vietā pašvaldībai vienkārši kvalitatīvi jāizplāno sabiedriskais transports. Tā kā R.Pīpiķei rodas priekšstats, ka nekāda darba grupa izveidota netiks, viņa lūdz Valsts kanceleju un Memoranda padomi izveidot grupu, lai 10. martā klātienē pārliecinātos, ka sabiedriskā apspriešana nav fikcija un Memoranda padome, uzraugot šo procesu, var vest uz kaut kādu risinājumu. R.Pīpiķe vaicā, ka, ja jāgroza teritorijas plānojums, kāpēc to nedarīt.

M.Krieviņš aicina R.Pīpiķi kopā ar viņu 10. martā apmeklēt sabiedrisko apspriešanu par kapsētas izveidi, lai pārliecinātos kāda ir sabiedrības interese un kādi viedokļi tiek izteikti. M.Krieviņš norāda, ka viņš iedziļinājies šajā jautājumā, R.Pīpiķe atbild, ka viņa tāpat ir apmeklējusi attiecīgās teritorijas. M.Krieviņš norāda, ka nebūtu pareizi, ja kāds Rīgā tai skatā VARAM, Ministru prezidents vai Valsts kanceleja iedomātos, ka zina labāk nekā vietējie iedzīvotāji.

R.Pīpiķe atkārtoti norāda, ka pašvaldība vietējiem sniegusi manipulatīvu informāciju. **M.Krieviņš** norāda, ka negribētu runāt par to, kamēr nav pierādījumu. **R.Pīpiķe** uzsver, ka viņai ir pierādījumi. R.Pīpiķe sāk minēt pierādījumus, M.Krieviņš pārtrauc R.Pīpiķi.

Ā.Ādleris nepiekrīt tam, ka nacionālas dabas aizsardzības objektu pastāvēšana vai jebkāda saimnieciska darbība ir tikai vietējo iedzīvotāju jautājums. Tas ir valstisks jautājums, un tādā gadījumā jāvaicā, vai ir vispār respektēti tie dabas aizsardzības objekti, kuri iepriekš izveidoti un kurus sabiedrība apņēmusies aizsargāt. Ā.Ādleris turpina, ka gadījumā, ja tas tiks, pieļauts tad, kopīgi būs jāskaidro, kāpēc valstiski tamlīdzīgas lietas tiek pieļautas. A.Ādleris uzsver, ka viņa pieredze liek domāt, ka, ja pašreiz vietējam uzņēmējam tiks vaicāts, ko viņš vēlētos izdarīt dotā novada kāpu zonā, atbilde visticamāk būtu, ka viņš vēlētos šīs kāpas norakt, lai izveidotu atrakciju parku, tāpēc atstāt šī jautājuma risinājumu pašvaldības vietējo iedzīvotāju ziņā nebūtu korekti.

G.Kauniste papildina, ka galvenie cēloņi meklējami iepriekš pašvaldības rīcībā, apbūvējot un paredzot savā teritorijas plānojumā visas brīvās vietas faktiski ar savrupmājām, līdzīgi, kā tas notiek Jūrmalā, pret ko iebilst Jūrmalas aizsardzības biedrība. Otrs cēlonis ir, ka nevis NVO, bet Ķemeru nacionālā parka uzdevumos ietilpst parka teritorijas atļautās izmantošanas uzraudzība, tāpēc šādai situācijai nevajadzēja izveidoties. Turklāt G.Kauniste nevarēja 2011. vai 2012. gadā vērst uzmanību šai problēmai, jo bija tikko atgriezies no studijām Lielbritānijā.

G.Kauniste piebilst, ka pašvaldība ir griezusies VARAM ar pieprasījumu atsavināt kapiem zemi. Šī zeme pieder valstij, un tāpēc šis ir valstisks jautājums. Pašvaldība apgalvoja, ka esošie Ragaciema kapi būs piepildīti pēc gada. **G.Kauniste** norāda, ka biedrība ir veikusi aprēķinus, ka esošie kapi ideālajā gadījumā spēj nodrošināt nepieciešamos apbedījumus līdz nākamajam pašvaldības teritorijas plānojumam, kurš nav nemaz jāgroza. Gadījumā, ja tas nav iespējams, Engures novadā ir vismaz 10 citas kapsētas, no kurām dažas var kalpot. Tamdēļ nav steidzamības atdot šo valsts zemi pašvaldībai, kura ir sniegusi maldinošu informāciju, turklāt grozot Ķemeru nacionālā parka noteikumu p.7.2. kas šobrīd ir šķērslis un liedz dabas lieguma zonā īstenot šo ieceri.

G.Kauniste ir aptaujājis arī vietējos pašvaldības iedzīvotājus, kuri sākotnēji lielākoties nav zinājuši par jaunas kapsētas izveidi, kā arī brīnījušies, ka tikko paplašināti Ragaciema kapi, kāpēc ir tāda steiga. Turklāt kā R.Pīpiķe pārliecinājusies, pēcāk, pašvaldība esot iedzīvotājiem, izplatījusi tendenciozu informāciju, ka alternatīvu gadījumā viņiem būs jāmēro tālāks ceļš līdz jaunajai kapsētai, turklāt nemaz netika vērtētas alternatīvas. Šobrīd cilvēki ir ietekmēti. Un 12. martā, pēc divām nedēļām, pretēji Latvijas pilsoniskās alianses un Latvijas Dabas fonda priekšlikumam par 2 mēnešiem izskaidrojoša darba, neviens, pat G.Kaunistes pārstāvētā nevalstiskā organizācija nevar sagatavoties, lai uzrunātu iedzīvotājus.

E.Kalniņa norāda, ka arī Vides aizsardzības klubs doto teritoriju ir apsekojis un izsaka piezīmi, ka nevalstiskā organizācija nevar izsekot šāda teritorijas plānojuma virzībai uz saskaņošanu, jo par to atalgojumu nesaņem. E.Kalniņa, atbildot uz agrāko M.Krieviņa, izteikumu uzsver, ka viņa atceras vēl senākus laikus, un, ka runa ir par Lapmežciema pagastu, kurš bija viens no pirmajiem, kur tieši ar teritorijas plānojumu saistītu apšaubāmu lietu dēļ uz laiku tika atcelts pašvaldības vadītājs un šis pats plānojums vēlāk ticis iekļauts Engures novada teritorijas plānojumā. E.Kalniņa pieļauj, ka šī kļūda ir sen, un, ka, ja ticis atcelts no amata pašvaldības vadītājs, laikā, kad tas bija gandrīz neiespējami, par šo situāciju būtu nopietni domā.

L.Enģele apstiprina, ka problēma ir plašāka par konkrētajiem 5 hektāriem, kas paredzēti kapsētas ierīkošanai. Problēma ir reālu alternatīvu izvērtēšana plānošanas procesā, kā arī VARAM vēlmē un kapacitātē uzraudzīt teritoriju plānošanu, normatīvu ievērošanu un pašvaldību rīcību, jo šis nav vienīgais šāds gadījums. Šo sistemātisko problēmu pašvaldību uzraudzības mehānismā pierāda arī Ventspils novada teritorijas plānojuma apstiprināšana, kur pašvaldības mērķis ir sašaurināt krasta kāpu aizsargjoslu, lai piekrastē varētu uzbūvēt

dažas mājas vairāk. Līdzīgi ir Garkalnē, kur pašvaldība neievēro ne savas apbūves, ne Ministru kabineta noteikumus.

P.Vilks kategoriski nepiekrīt, ka Memoranda padome lems par darba grupas izveidi, vērtēs un sniegs vērtējumu vai pašvaldības teritorijas plānojumus noticis atbilstoši likumam.

M.Krieviņš atbild, ka Engures novada teritorijas plānojuma neatbilstība normatīvajiem aktiem ir pierādīta.

R.Pīpiķe norāda, ka darba grupai bija citi mērķi. Memoranda padomē strādājošās organizācijas vairs neredzēja citus risinājumus. Tās jau bija sniegušas savu redzējumu, kādam dotajā gadījumā jābūt sabiedriskās apspriešanas procesam un Memoranda padomei būtu spēcīgāks mandāts. R.Pīpiķe izsaka varbūtību vērsties pie premjerministra un vaicā, kāds ir Memoranda īstenošanas padomē strādājošo valsts pārvaldes iestāžu risinājums šai situācijā.

P.Vilks atbild, ka jāmeklē un VARAM ir izstrādāti rīki, kā iesaistīt pašvaldības iedzīvotājus teritorijas plānošanas procesā.

R.Pīpiķe atbild, ka tas neattiecas uz doto gadījumu.

Z.Pūce norāda, ka no malas raugoties rodas priekšstats, un viņa vēlas saprast, kāpēc vispār tiek runāts par kapiem nevis par to, ka nav ievērots likums un ko ar to darīt.

M.Krieviņš atbild R.Pīpiķei, ka Ministru prezidentam var rakstīt, bet viņaprāt vispraktiskāk būtu doties 10.martā uz sabiedrisko apspriešanu, lai šo jautājumu atrisinātu sarunu ceļā, nevis uzspiežot VARAM vai pašvaldībai konkrētu rīcību.

M.Zelmenis piebilst par iedzīvotāju iesaistīšanu. Viņa pieredze Gaujas nacionālajā parkā parāda, ka iedzīvotāji, kas dotajās vietās dzīvo bieži, nesaprot, kāpēc tām ir īpaši aizsargājamas dabas teritorijas statuss. Pirms sabiedriskās apspriešanas iedzīvotājiem vajadzētu būt izglītotiem par vidi, kurā viņi dzīvo, lai izprot iemeslu, kāpēc šādas diskusijas ir notikušas un to, kāpēc teritorija ir aizsargājama. Līdz ar to, ja iedzīvotāji par to nav izglītoti tad, viņi arī nevar objektīvi novērtēt šo situāciju.

M.Krieviņš norāda, ka šī situācija ir jāturpina risināt. Sistēmiskais risinājums ir jautājums par to, kā VARAM uzrauga pašvaldības veikto teritorijas plānošanu un iesaista iedzīvotājus.

G.Kauniste vērs klātesošo uzmanību tam, ka diskusija novirzījusi no viņa vēstulēs Memoranda padomes dalībniekiem minētā. G.Kauniste atgādina, ka ir notikusi virkne pārkāpumu. Sākotnējā teritorijas plānojumā, tā uzraudzībā, iedzīvotāju iesaistē pēc būtības, kas nav notikusi, ko apstiprina VARAM septembrī notikusī sēde. Sākotnēji uz apspriešanu bijuši tikai 5-6 cilvēki. Šobrīd iepriekš minēto iemeslu dēļ Memoranda padome un nevalstiskās organizācijas ir situācijas priekšā, kad iedzīvotājiem ir radīts negatīvs priekšstats, ka vides nevalstiskās organizācijas neļauj ierīkot kapsētu. Faktiski vienā sēdē nevalstiskās organizācijas varbūt varētu vienīgi panākt neitrālu iedzīvotāju attieksmi, nevis to mainīt, lai iedzīvotāji apzinās, ka, dotajā vietā ierīkojot kapus iedzīvotājiem, tiek noņemta salīdzinošā priekšrocība. G.Kauniste norāda, ka Latvijas ilgtspējīgas attīstības stratēģija, LATVIJA 2030 paredz, ka esošās dabas priekšrocības izmantojamas, lai caur vides tūrismu veicinātu izaugsmi un vienmērīgu attīstību.

G.Kauniste uzsver, ka neskatoties uz tuvākās sabiedriskās apspriešanas rezultātu novada pašvaldībai nav pamata uzstāt uz Teritorijas plānojumā iekļautās kapsētas ierīkošanu, jo dotā plānojuma daļa ir pretrunā ar spēkā esošajiem Ķemeru nacionālā parka individuālajiem aizsardzības un izmantošanas noteikumiem. Ievērojot to, ka nav steidzamības, ir citas kapsētas G.Kauniste vērsas VARAM, ko pārstāv I.Mendziņa. G.Kauniste atzīst, ka jaunus noteikumus var virzīt, aicina negrozīt punktu par dabas lieguma izmantošanu par labu iecerei, kuru par prettiesisku atzinis Latvijas Republikas Tiesībsargs.

M.Krieviņš norāda uz to, ka vēl tiek gaidīts otrs atzinums no Tiesībsarga, kas nav saņemts. Attiecībā par VARAM rīcību tās pārstāves E.Turka un I.Mendziņa esot norādījušas, ka VARAM ir saņēmušas daudz iebildumu par tās izstrādātajiem jaunajiem Ķemeru nacionālā parka noteikumiem. Kad šie iebildumi būs apkopotī izziņā, VARAM domās, kā rīkoties. Tāpat VARAM ir jārisina sistemātiskā problēma ar pašvaldību vēlmi mainīt teritoriju

zonējumu. M.Krieviņš norāda, ka pašvaldības vēlas mainīt zonējumu un zināmā mērā cīnīties par vietējo iedzīvotāju interesēm. Iespējams, vietējie iedzīvotāji ir ar vecām ieražām, bet tās ir viņu tiesības, jo viņi ir vietējie iedzīvotāji un primārie lietotāji. Svarīgākais ir piedalīties 10. marta apspriešanās.

A.Gobiņš norāda, ka no dzirdētā noprotams, ka runa nav tik daudz par to, ko saka tikai vietējie iedzīvotāji, vissvarīgāk ir ievērot likumu un valsts intereses, kuras ir definētas, izveidojot nacionālo parku un NATURA 2000.

M.Krieviņš atbild, ka dzīve iet uz priekšu un VARAM tāpēc arī ir VARAM, kas tad pārstāv valsts intereses un rūpējas par viņu ievērošanu, cik vien konkrētajā situācijā iespējams. Viņš norāda, ka neuzsāks diskusiju par to, vai savulaik nosakot NATURA 2000 teritorijas vietas ir noteiktas pilnībā pareizi. M.Krieviņš aicina nebūt populistiskiem un norāda, ka jārada maksimāli labākais risinājums šai situācijai un pirmais solis ir aktīva sabiedrības līdzdalība šī jautājuma apspriešanās.

M.Krieviņš secina, ka, viņaprāt, jautājums ir izsmelts un nosaka, ka nākamajā Memoranda padomes sēdē ar R.Pīpiķi noziņos, kā viņiem gāja sabiedriskajā apspriešanās.

Nolemts:

10.martā plkst. 19.00 M.Krieviņš, R.Pīpiķe, G.Kauniste, Vides Aizsardzības kluba pārstāvji, VARAM pārstāvji un citi Memoranda padomes pārstāvji apmeklēs sabiedrisko apspriešanu par kapsētas izveidošanu.

4. jautājums

Labklājības ministrijas ziņojums par iniciatīvu "Jauniešu garantija"- kā attīstījusies jauniešu iesaiste darba tirgū un 2014./2015.gada sasniegtie rezultāti

Ziņo: A.Nikolajeva

A.Nikolajeva informē, ka Labklājības ministrijas iniciatīva "Jauniešu garantija" tiek īstenota sadarbībā ar Izglītības un zinātnes ministriju, Nodarbinātības valsts aģentūru, Valsts izglītības attīstības aģentūru un Jaunatnes starptautisko programmu aģentūru.

Pašreiz Latvijā dzīvo aptuveni 300 tūkstoši jaunieši vecumā no 15 līdz 29 gadiem, aptuveni 56% no šiem jauniešiem strādā, 34% mācās – ir studenti vai skolēni, 14% (47 000) jauniešu ir iniciatīvas mērķa grupa - jaunieši, kuri nestrādā un nemācās.

Pēdējos gados jauniešiem situācija darba tirgū uzlabojas, un pašreiz jauniešu bezdarba līmenis veido 16,2% (saskaņā ar EUROSTAT datiem). Latvija ir nedaudz zem ES līmeņa par 2-3%, tomēr lēmums par "Jauniešu garantiju" tika pieņemts 2012.gadā. Toreiz Latvijā situācija bija sliktāka, kad jauniešu bezdarbs sasniedza gandrīz 30%. Iniciatīvai tika piešķirts papildus finansējums laika posmam no 2014.-2018. gadam.

Iemesli, kāpēc jaunieši nemācās vai nav nodarbināti, ir ļoti dažādi, tāpēc atbalsts, ko sniedz "Jauniešu garantija", arī ir ļoti daudzveidīgs. Programmā kopumā ir 14 dažādi pasākumi.

Ar šo programmu Labklājības ministrija mēģina sasniegt gan tos jauniešus, kas nemācās un nestrādā, gan tos, kuri paši nāk un reģistrējas Nodarbinātības valsts aģentūrā, gan arī neaktīvos - tos, kuri nedara neko darba un mācību meklējumos.

Kopējais "Jauniešu garantijas" finansējums 5 gadiem veido 79 miljonus EUR. Pašreiz ir apgūti 19 miljoni EUR. Jauniešu nodarbinātības aktivitāte tiek vērtēta vairākās dimensijās. Viena dimensija ir aktīvo jauniešu skaits. 2 gadu laikā Nodarbinātības valsts aģentūrā ir vērsušies aptuveni 82 tūkstoši jauniešu vecumā no 15 līdz 29 gadiem. Tajā pašā laikā "Otras iespējas" profesionālās izglītības programmā ir iesaistījušies 4 tūkstoši "neaktīvo" jauniešu.

Tiek vērtēta arī jauniešu iesaiste ilgtermiņa karjeras plānošanas, mācību un kvalifikācijas celšanas pasākumos. Šobrīd šādu jauniešu skaits ir 11 tūkstoši.

Vērtīga iniciatīvas daļa ir arī jauniešu iesaiste NVO (1618 jauniešu) un pieredze, ko jaunieši gūst, strādājot ar sabiedrību un dažādām sabiedrības grupām.

A.Nikolajeva prezentācija par iniciatīvu “Jauniešu garantija” un tās rezultatīvajiem rādītājiem ir pieejama šeit:

http://www.mk.gov.lv/sites/default/files/editor/jg_23022016_0.pdf

M.Krieviņš pateicas A.Nikolajevai par izsmelošo prezentāciju.

M.Šteins atzīst, ka šī ir ļoti laba iniciatīva, un viņš arī augstu vērtē sadarbību ar Labklājības ministriju šīs iniciatīvas izstrādē.

I.Kalniņš vēlas noskaidrot, vai Labklājības ministrija ir apzinājusi arī to, cik lielā mērā latviešu valodas zināšanas vai nezināšana ir bijusi šķērslis iesaistīties darba tirgū cittautiešiem, kā arī, vai ir novērota problēma latviešu jauniešu vidū iegūt darbu, ņemot vērā iespējamību, ka Latvijas darba devēji bieži nepamatoti prasa krievu valodas zināšanas.

A.Nikolajeva atbild, ka pēc Labklājības ministrijas pasūtījuma nesen ir veikts OECD pētījums “Sociālā politika jauniešiem Latvijā”, kurā nedaudz ir skatīts arī valodu zināšanu jautājums. Tika secināts, ka tieši krievvalodīgajiem jauniešiem ir lielāks risks nokļūt situācija, kad viņi nestrādā un nemācās. Taču tas ir vairāk novērojams Latgalē. Reģistrēto bezdarbnieku vidū nav izteiktas atšķirības, jo reģistrējušies ir arī krievvalodīgie jaunieši.

Ā.Ādleris vēlas uzzināt, vai informācija par “Jauniešu garantijas” rezultātiem pieejama ne vien nacionālā, bet arī reģionālā līmenī. Kā arī - vai ir atšķirība pieeja pilsētās un laukos dzīvojošajiem jauniešiem.

A.Nikolajeva atbild, ka “Jauniešu garantija” paredz īpašu atbalstu jauniešiem, kuru apmācību vai darba vieta atrodas vismaz 20 km attālumā no deklarētās dzīvesvietas. Aktivitāte “Reģionālās mobilitātes atbalsts” pirmos 4 mēnešus sedz transporta un atsevišķos gadījumos arī dzīves vietas izmaksas, ja jauniešiem līdz mācību vai darba vietai jāmēro vairāk nekā 20 km.

I.Lipskis papildina, ka ik gadu Labklājības ministrija gatavo informatīvo ziņojumu valdībai, kurā izklāstīta arī detalizēta situācija un rezultāti ne vien reģionālā, bet pat novadu/pagastu līmenī. Ja ir nepieciešams, šo informāciju arī var nosūtīt Memoranda padomei.

M.Krieviņš noslēdz šo diskusiju, novēlot, lai daudz vairāk jauniešu ar programmas atbalstu nolemj veidot savu biznesu (līdz šim tie ir vien 156 jaunieši), jo tikai tā Latvija kļūs bagātāka.

5. Dažādi (nākamās sēdes datums, laiks, darba kārtība)

Ziņo: M.Krieviņš

M.Krieviņš dod vārdu I. Kalniņam.

I.Kalniņš informē, ka ministrijā līdz 11.martam ir jāsniedz priekšlikumi valdības rīcības plānam, taču līdz tam rīcības plānam ministriju līmenī ir jābūt izdiskutētam arī ar NVO. Līdz šim ministriju mājaslapās ticis publicēts aicinājums NVO sniegt savus priekšlikumus. Vai šādu praksi turpināt?

I.Kalniņš turpina ar informāciju par to, ka 2019.gadā notiks Eiropas Parlamenta vēlēšanas. Eiropas Parlaments ir sagatavojis apspriešanai dažādus priekšlikumus, tāpēc ir jāgatavo arī Latvijas pozīcija, kurai CVK jau ir iesniegusi konkrētas idejas. Ir ļoti svarīgi iesaistīt arī pilsonisko sabiedrību, tāpēc tiek lūgts līdz 7.martam arī NVO iesūtīt priekšlikumus.

R.Pīpiķe, atbildot uz I.Kalniņa jautājumu par valdības rīcības plānu, aicina ministrijas tomēr īpaši uzrunāt savus nozīmīgākos partnerus no NVO sektora, jo ne vienmēr NVO savlaicīgi ieskatās ministriju mājaslapās. Svarīgi arī būtu, lai ministrijas sniegtu atgriezenisko saiti par NVO priekšlikumu pieņemšanu vai noraidīšanu, pretējā gadījumā rodas sajūta, ka šis ir tikai formāls process.

R.Pīpiķe apstiprina, ka NVO ir gatavas sniegt priekšlikumus par Eiropas Parlamenta vēlēšanām, tāpēc nepieciešams saņemt detalizētāku informāciju par tām.

R.Pīpiķe atgādina, ka atbilstoši šī gada plānam līdz 30.martam ir jānotiek konferencei "Līdzdalība 21. gs. pamatvajadzībai ekstra", tāpēc ir jāsāk tā organizēt.

Vēl R.Pīpiķe vērš uzmanību uz Memoranda padomes iesaisti valsts budžeta plānošanā. Ir jāuzsāk sarakste par to, kā tieši NVO sektors varētu sniegt pilnvērtīgu ieguldījumu.

Tāpat ir ieteikums katrā Memoranda sēdes darba kārtībā iekļaut pa punktam no šī gada Memoranda aktualitātēm - Latvijas valsts simtgades svinības, pilsoniskās sabiedrības apmācību kurss sadarbībā ar IZM, SIF izvērtēšana un citām. R.Pīpiķe vēlas, lai tiktu veikts arī valdības deklarācijas "skrīnings", lai saprastu, kuros prioritārajos darbos nepieciešams pastiprināts NVO atbalsts.

R.Pīpiķe arī pateicas Laurai Titānei, kura bija ļoti labs koordinators no Valsts kancelejas puses.

M.Krieviņš aicina izvēlēties nākamo Memoranda sēdes datumu - 23. vai 30.martu. Tiek lemts par labu 30.martam.

R.Bunke informē par to, ka pie Juristu apvienības regulāri vēršas NVO ar dažādām sūdzībām un priekšlikumiem. Līdz šim visas situācijas ir risinātas apvienībā, taču ir viens jautājums, ko Juristu apvienība vēlētos iekļaut Memoranda padomes sēdes darba kārtībā.

Ir saņemta informācija, ka mednieku organizāciju savstarpējās sarunās ir izskanējuši draudi rosināt valsts apvērsumu un Latvijas pievienošanu Krievijai. Informācija ir nodota Zemkopības ministrijai un Valsts policijai, taču iestādes nav reaģējušas. Tāpēc R.Bunke gribētu, lai Memoranda padomes sēdē tiktu uzklauti mednieku pārstāvji, Zemkopības un Valsts policijas pārstāvji.

R.Bunke informāciju atsūtīs M.Krieviņam un R.Pīpiķei rakstiski, lai varētu izlemt, vai šo jautājumu iekļaut tuvāko sēžu darba kārtībā.

A.Gobiņš aktualizē jautājumu par valsts trīs gadu budžetu un mehānismu, kā tā apspriešanā varētu piedalīties arī NVO, jo līdz šim ir noteikts, ka piedalīsies LDDK, Pašvaldību savienība un citas organizācijas.

M.Krieviņš norāda, ka budžets tiks skatīts Nacionālās trīspusējās sadarbības padomē un Budžeta apakšpadomē, kurā piedalās arī NVO. Vēl arī var iesaistīties caur Nacionālās attīstības padomi. M.Krieviņš norāda, ka šis ir veiksmīgākais mehānisms, kā piedalīties.

A.Gobiņš uzstāj, ka būtu nepieciešams iekļaut arī Memoranda padomi.

R.Bunka norāda, ka viņš ir arī NTSP pārstāvis, tāpēc viņš varēs tur pārstāvēt arī Memoranda padomes viedokli.

M.Krieviņš skaidro, ka, lai nebūtu situācija, kad budžets tiek diskutēts ļoti daudzās dažādās padomēs, LTRK tika piesaistīta NTSP. Līdz ar to ir 2 formāti, kuros iespējama līdzdalība budžeta veidošanā - NTSP budžeta apakšpadome un Nacionālās attīstības padome.

A.Gobiņš lūdz protokolēt un attiecīgi rīkoties brīdī, kad ir zināmi šo formātu diskusiju datumi, informāciju izsūtot visām Memorandu parakstījušajām organizācijām, lai tām būtu iespēja nākt klajā ar priekšlikumiem.

M.Krieviņš savukārt lūdz protokolēt to, lai tiktu informēta Finanšu ministrija, kas ir atbildīga par budžeta plānošanas procesu. Attiecīgi, lai Finanšu ministrija izlemj, kā visefektīvāk iesaistīt NVO un savlaicīgi par to informēt Memoranda padomi. Memoranda padome nevar uzdot uzdevumus ministrijām, tāpēc var izteikt lūgumu.

R.Pīpiķe papildina, ka arī NVO nav ieinteresētas neskaitāmos formātos lemt par budžetu, taču jau vairākus gadus jautājums par NVO iesaisti budžeta plānošanā bijis aktuāls. R.Pīpiķe rosina nākamajā Memoranda padomes sēdē runāt par konkrētiem priekšlikumiem budžeta veidošanai, kurus R.Bunka varētu nodot NTSP kā Memoranda padomes pārstāvis.

M.Krieviņš aicina R.Bunkam tādā gadījumā būt ļoti aktīvam, jo NTSP sagaida, ka NVO pārstāvis būs aktīvs.

R.Pīpiķe vēlas, lai nākamajā Memoranda padomes sēdē piedalītos Finanšu ministrijas pārstāvis, kas paskaidrotu, kādā veidā tieši jāiesniedz NVO priekšlikumi.

M.Krieviņš iesaka noskatīties 23.februāra MK sēdes videoierakstu, lai NVO pašas jau būtu gana informētas par šo procesu.

M.Krieviņš noslēdz sēdi, apkopojot ieteikumus nākamās sēdes darba kārtībai:

1. R.Bunkas atsūtītās informācijas izskatīšana ar R.Pīpiķi par mednieku sūdzībām, attiecīgi nolemjot, kad to iekļaut sēdes darba kārtībā.
2. Finanšu ministrija, budžeta plānošanas process.
3. Ārlietu ministrija, finansējuma attīstības sadarbībai jautājums.

Nākamā sēde notiks 30.martā.

Memoranda padomes sēdes video ieraksts apskatāms šeit:

<http://www.mk.gov.lv/lv/aktuali/tiesraides/videoarhivs/?v=f2dsdsl3>

Sēdes vadītājs: M.Krieviņš

